

Stijlvol logeren in een huis met status

In Semmerzake, een idyllisch Scheldedorp in de Vlaamse Ardennen, ligt een charmante Bed & Breakfast stilletjes te wachten tot je even toe bent aan een gezapiger tempo. Zeggen dat de tijd hier bleef stilstaan is overdreven, maar de klok lijkt in Cimbarsaca toch net iets trager te tikken. Tekst: Sophie Allegaert Fotografie: Jonah Samyn

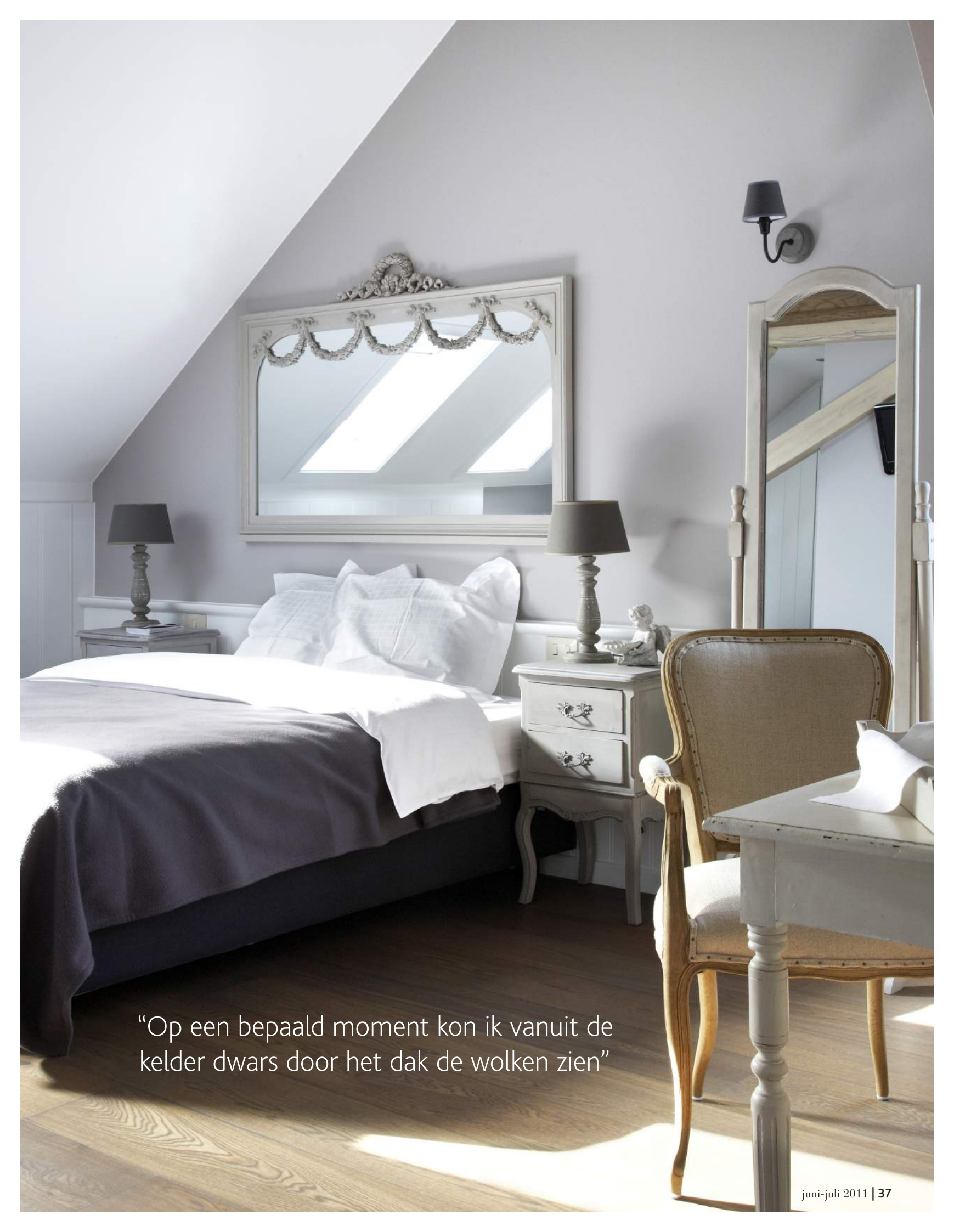
Achteraf bekeken lijkt Luce Vandenmeersschaut wel in de wieg gelegd voor haar B&B Cimbarsaca. Toch heeft het even geduurd voor ze ontdekte dat dit haar lot was. Zestien jaar lang pendelde ze heen en weer naar Brussel om er als justitieambtenaar lange dagen te maken. En 's avonds volgde ze cursussen. Veel cursussen. Restauranthouder, koken, bakken, bloemschikken, gidsen, de ene na de andere lessenreeks passeerde de revue en Luce bleef maar bijleren. Iets waar ze vandaag de vruchten van plukt. “Ik mag dan uit een totaal andere wereld komen, maar alles wat ik in het verleden al gedaan heb, komt hier samen. Misschien wel het beste bewijs dat dit echt mijn plek is.”

DORPSNOTABELEN

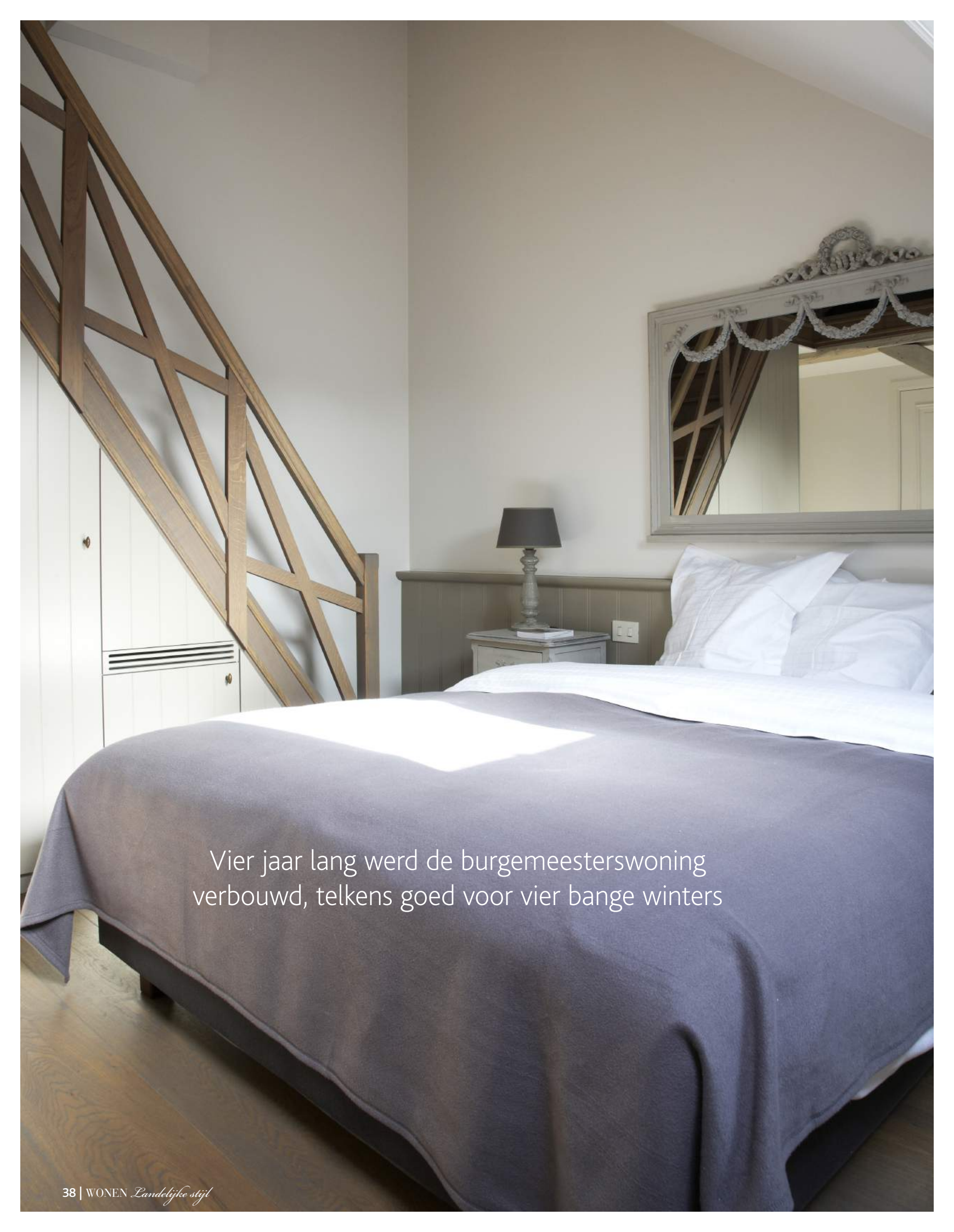
Toch duurde het even voor de vrouw des huizes tot dat inzicht kwam. De liefde voor dit huis trok haar over de streep. Deze elegante burgerwoning werd in 1876 opgetrokken door de distillateur van het dorp. Daar waar de boomgaard van zijn distillerie pronkte, liet hij twee jaar voor zijn dood een bekoorlijk huis bouwen. Een ruime woning, met genoeg plek om ook een dienstmeid en een stalknecht te huisvesten en voor die tijd bijzonder rijkelijk aangekleed. In 1921 kocht Lucus grootvader het pand en na zijn dood betrok Lucus vader de woning. Beiden droegen de burgemeesterssjerp. Een huis met status dus.

De gastenkamers kregen een vergrijsd kleurenpalet aange-meten, terwijl het heldere witte beddengoed mooi harmonieert met de witte lambrisering. In deze ruimtes primeert puurheid, maar toch heeft Luce oog voor enkele bijzondere details die het geheel afmaken.

A photograph of a bedroom with a vaulted ceiling. A bed with white pillows and a dark blanket is on the left. Above the bed is a large, ornate mirror reflecting the skylight. Two bedside tables with lamps are on either side of the bed. On the right, there is a desk with a chair and a tall mirror. The floor is made of light-colored wood. Sunlight streams in from the skylight, creating a bright patch on the floor.

“Op een bepaald moment kon ik vanuit de kelder dwars door het dak de wolken zien”

Vier jaar lang werd de burgemeesterswoning
verbouwd, telkens goed voor vier bange winters

NIEUW LEVEN

Maar een oud huis kent zo zijn eigen kleine kwalen en na jaren had Luce's vader plots genoeg van de kille vochtigheid die hem bekreep. Hij begon te dromen over een fonkelende, piekfijne nieuwbouw en smeedde wilde plannen om het huis met de grond gelijk te maken en op het ruime perceel – groot genoeg voor drie stukken bouwgrond – een nieuwe woning op te trekken. “Een jaar lang heb ik bij hem gepleit om van die plannen af te zien. ‘Wat ga je daarmee doen,’ antwoordde hij steevast, ‘laat het gewoon los.’” Uiteindelijk bezweek papa Vandenmeerschaut voor zo veel oprechte liefde en mocht Luce het pand het hare noemen en er haar zin mee doen. Maar wat toen? Het huis was immers veel te groot om uitsluitend als privéwoning te dienen. Luce herinnerde zich de fijne tijden die ze in B&B's beleefde en begon zachtjesaan te dromen over een nieuw leven. Een leven zonder treinen, stakingen en files. Toen de renovatie begon, startte ze tegelijkertijd met een nieuwe cursus om zich officieel om te scholen tot volleurde B&B-uitbater. Een stap in het duister. “Op reis logeerde ik altijd in B&B's, ik wilde niet als een num-

mer behandeld worden in een onpersoonlijk hotel, maar me juist onderdompelen in de plaatselijke cultuur. Maar een B&B runnen is toch iets helemaal anders en daar kon ik me eigenlijk niets bij voorstellen. Zou ik het wel leuk vinden? Gelukkig stelden mijn collega-cursisten me telkens gerust.”

VIER BANGE WINTERS

Vier jaar lang werd de burgemeesterswoning verbouwd. Vier lange jaren, telkens goed voor vier bange winters. “Tijdens ons renovatieparcours zijn er ontzettend veel lijken uit de kast gevallen. Aanvankelijk had ik absoluut niet gepland om de verbouwing zo grondig aan te pakken, maar we kregen de ene na de andere opdoffer te verwerken.” Zo bleek al snel dat de plafonds steunden op rotte balken en dat ook de fundering allesbehalve in goede conditie was. De kelder werd uitgegraven om de funderingen te versterken, er kwamen overal nieuwe gewelven en alle vloeren werden uitgebroken en, waar mogelijk, teruggeplaatst. “Op een bepaald moment kon ik vanuit de kelder dwars door het dak de wolken zien.” Een

Foto linkerpagina: een kleine trap leidt naar de mezzanine die over een zetelbed beschikt, handig voor wie met zijn kroost op stap is. Onder de trap wist Luce extra berguimte te creëren en de minibar te verstoppen, een ingenieuze vondst. **Foto rechts:** in de badkamer geen standaardmeubels, wel een oud tafeltje dat de vriend van Luce, een getalenteerde timmerman, ombouwde tot wastafel.

fotoalbum van hoe het huis er oorspronkelijk uitzag, gaf Luce telkens moed. “Als ik het even niet meer zag zitten, bladerde ik in dat album en wist ik weer dat we al een hele weg afgelegd hadden. Vier jaar lang ging ik werken, volgde ik cursussen en hielp ik zo vaak mogelijk mee. En ondertussen bleven de rekeningen komen. Als ik er nu op terugkijk, begrijp ik eigenlijk niet dat ik die klus ooit geklaard heb.”

MET HART EN ZIEL

Zeggen dat Luce haar hart en ziel in dit huis stak, is niet overdreven. Hoewel het hele pand van kelder tot nok compleet gerenoveerd werd, duiken hier en daar nog sporen van het notabele verleden op. In de sfeervolle ontbijtruimte bijvoorbeeld, die altijd al de chicste plaats van het huis was. Vandaag is dat niet anders. Nu valt vooral de grote eiken familietafel op waaromheen enkele opvallende trouvailles pronken. Geen toevalstreffers, maar objecten die hier altijd al op hun plaats waren. De authentieke haard, de spiegel, de kroonluch-

ter, zelfs de schilderijen, je vindt ze daar waar ze altijd al hingen of stonden. De piano en de secretaire behoren dan weer tot Lucas eigen geschiedenis. Al sinds ze hen van haar eerste loon kocht, vergezellen ze haar op haar pad. Achter deze elegante kamer duikt een bijzonder open ruimte op, de som van de drie slaapkamers die hier lange tijd verscholen lagen. Een was er bestemd voor de grootouders, de ander herbergde de zonen van het gezin en in de laatste sliepen de dochters. Anno 2011 wordt hier in stijl ontbeten. Om haar dorpsgenoten van haar droom mee te laten genieten, zijn ook niet-gasten immers welkom om in Cimbarsaca, weliswaar na reservering, te genieten van een uitgebreid ontbijt. Elke maand serveert Luce een themaontbijt. Wat begon als een experiment, groeide al snel uit tot een volgeboekt succesverhaal. Maar wie daarmee geen genoegen neemt, kan uiteraard logeren in een van de vier mooie, ruime zolderkamers. Grijstinten, helderwit beddengoed, tijdloze meubels en een miniflesje Roomer. Alle ingrediënten voor een geslaagd weekend in stijl. ■

Foto links: de grote ontbijtruimte is de som van drie voormalige slaapkamers en is vandaag de trekpleister voor al wie zich 's morgens wil laten verwennen. **Foto midden:** in de kleinere ontbijtruimte, speciaal voor B&B-gasten, vind je tal van originele objecten terug die hier altijd al hingen. **Foto rechts:** de piano hoort bij Luce, ze kocht deze met haar eerste loon en sindsdien wijkt ze niet meer van haar zijde.

